

PISMA BRALCEV

Še enkrat o kamnolomu pa z dodatkom

Pred nedavnim je bila objavljena v Ljubljanskem dnevniku in Naši skupnosti pritožba občanov Podmolnika in Sadinje vasi glede kamnoloma v Podmolniku oziroma v Sadinji vasi, ki z njim upravlja komunalno podjetje Ljubljana, TOZD peskokopi, pa ne upošteva osnovnih pravil o zaščiti tamkaj živčih prebivalcev. S pritožitelji se popolnoma strinjamo in jih tudi podpiramo, kajti menim, da je najpomembnejša naša skrb za človeka in njegovo okolje, šele potem pride vse drugo. Z avtorji pritožbe torej ne mislim polemizirati, temveč bi mačehovskim odnosom do tega problema dodal še nekaj, kar kaže na to, da v KS Zadorv nasploh ne gre vse tako, kot bi moralo iti in da brezdušni odnosi ne zajemajo samo občanov Sadinje vasi in Podmolnika.

V letu 1959 smo občani KS Zadorv, Bizovik in Hrušica oblikovali gradbeni odbor za rekonstrukcijo in modernizacijo Litijske ceste od Štepanje vasi do Sostrega. Ivan Stanič je pripravil načrte, naš odbor pa naj bi zbral potrebna sredstva. Člani odbora smo vložili nemalo truda, da smo uspeli zbrati 1.290.000 dinarjev in tako pripeljali asfalt po stari razdrapani makadamski cesti do Dobrunjske pošte. Sred-

stva so prispevali tedanji občini Moste in Polje, GP Tehnika, bivši GP Tehograd in še nekateri. Bil sem tajnik tega odbora in vem, s kolikšnimi težavami smo asfaltirali Litijsko cesto. Nikoli pa ni bila dokončana po projektu, ker je zmanjkalo denarja za ureditev kolesarske steze in bankin. Danes — po 19 letih — je Litijska cesta spet pokropana, blatna, razrita, skratka slabo vzdrževana. Razdrli in razbili so jo kamioni, ki vozijo pesek iz peskokopov ob Litijski cesti, največ pa iz peskokopa v Podmolniku. Vprašujem se, kdo bo zdaj to cesto ponovno obnovil? Mi, občani, se prav gotovo ne bomo več pahalili za dinarji in za obnovo, ker dobro vemo, kdo jo je uničil!

Naslednji velik problem je pitna voda v naselju Dobrunje. Peskokopi ob Litijski cesti so prodrli v nivo pitne vode za prebivalce Dobrunj, v jame pa navlekli vseh vrst odpadke, ki so vodo zastrupljali in tako ogrozili pitno vodo prebivalcem Dobrunj (analiza vode je bila že objavljena). Že nekaj let teče akcija občanov v KS Zadorv za rešitev tega problema, sami so že vlagali sredstva v načrte, toda stvar se ni premaknila nikamor. Moram pa ugotoviti, da so letos začeli graditi vzpo-

redni kanal, toda sprašujem se, ali je to res samo stvar občanov ali vse družbe, posebno pa delovnih organizacij, ki so tako stanje povzročili? Stvar zadeva vso našo ljubljansko skupnost, ki ima od peskokopov korist!

Nič drugače ni z električno napetostjo. V naselju nekdanjega Zadorva je tako slaba, da se uničujejo razni gospodinjstvi stroji. Začeli smo že z akcijo za obnovo, a spet smo z nekim čudnim odnosom zvedeli, da ni moč zgraditi transformatorjev, ker da teren urbanistični ni obdelan, oziroma ni zazidljiv. Čemu tak oportunistem? Če teren urbanistično še ni obdelan, naj odgovorni za to poskrbe, da bo, kajti tukaj žive občani Ljubljane z enakimi pravicami in dolžnostmi kot tisti v centru mesta.

Prav tako je z vodovodnim omrežjem. Tudi vanj so morali posegati občani s svojimi prispevki in naporji, medtem ko prebivalec kakega drugega mestnega območja vseh teh stvari ni treba počenjati.

Občani KS Zadorv so marsikaj zgradili tako rekoč z lastnimi rokami ob minimalni podpori družbe. Zato se jim zdaj že upira vedno se brigati sam zase. Naj omenim predvsem naslednje akcije: vodovodi Podmolnik in Podlipo-

glav — Sadinja vas, Češnjice — Zagradišče in Šentpavel ter mestni vodovod Sostro in Zadorv; ceste: Litijska cesta, Sostro-Podlipoglav, cesta v Sostrem, del Ceste 13. julija in Zadorv—Podmolnik; javna razsvetljava v Sostrem; gradnja zadržnega doma in še veliko manjših akcij oziroma objektov.

Poseben problem za prebivalce KS Zadorv pa je mrliška služba. Pokopališče Sostro nima mrliškega objekta in tako umrli leže po domovih. Zadnja leta pa je tudi na to področje posegel mestni odlok in problem še zaostri, kajti mrličev ne smemo več spremljati na zadnji počitek po javnih cestah. A kako sicer prepeljati mrliča do pokopališča?

Že vrsto let je slišati o tem problemu, za rešitev so bila že potrošena neka sredstva, toda še vedno ostajamo pri istem — kaj z mrliški vežicami. Teh ni in ni mogoče zgraditi, oziroma sredstva za njih gradnjo, čeprav je prostor na razpolago. Upravljalca sostrškega pokopališča — komunalno podjetje Žale — sicer ureja pokopališče (joj tistemu, ki ne bi pravočasno plačal vsega!), pobira najemnino in ima torej neko korist, ne zmeni pa se za probleme občanov, ne zmeni se za to, da bi bila postavljena vsaj ena mrliška vežica. Ponuja nam sicer mrliške vežice in hladilnike na Žalah, toda mar se zaveda, da je vse to zvezano z dvakratnimi stroški in je proti vsem običajem našega kraja?!

Ti in še drugi problemi, ki tarejo občane KS Zadorv, so me prisilili v to, da sem jih zapisal ob zadevi s kamnolomom, ki so jo javno razgrnili občani Podmolnika in Sadinje vasi. Skrajni čas je že namreč, da se nekdo zavzame za nas, da v bodoče ne bomo vsega reševali sami, saj tega niti ne zmoredemo in — saj smo vendarle del ljubljanske mestne družbe!

ALOJZ KASTELIC

Po poti anonimnega pisma

Neki nepodpisani »prizadetki vaščani« so nam poslali pismo z naslovom Litijska cesta in malo okrog. V njem navajajo težave, ki da jih imajo z vodo, cesto ter z odnosom ljudi do varstva okolja in zraka.

Dragi nepodpisani tovariši! Cenimo vašo skrb in vašo prizadevanja za vse navedeno, a našete težave so take, da jih lahko neposredno rešujete in rešite po samoupravni poti v svoji krajevni skupnosti. Pri tem ne bodite nestrpni in se —

predvsem — ne skrivajte za nepodpisanim pisanjem, ki naj kličje na pomoč »zunanje« sile. Vaši delegati bodo našli pot in se po potrebi tudi z »zunanji« delegati dogovorili z usklajeno akcijo, če bo rešitev vaših problemov terjala širšo družbeno skrb. Ne nazadnje je tudi širša javnost zainteresirana, da tudi vi živite srečno in zadovoljno, toda da bi se pri tem le skrivali za nepodpisana pisma in se pritoževali — tako pa v naši družbi ne gre. Vse možnosti

za javno samoupravno reševanje težav in za nenehne izboljšave na vseh področjih našega življenja so odprte slehernemu, le vključi naj se tam, kjer eno ali drugo začuti, opazi in zve.

In naj odgovorimo tudi Stevanu Mijatoviću iz Zaloga: Vse vaše težave lahko rešite v krajevni skupnosti s sodelovanjem občinske skupščine — kakor ste to enkrat že uspeli.

Za uredniški odbor glavni in odgovorni urednik

Zaloški zadrudni dom z druge plati

V zvezi s člankom, ki je pod zgornjim naslovom izšel v prejšnji številki našega lista, se čutimo dolžni, da javnost objektivno in celovito informiramo o problemu zadrudnega doma v Zalogu in ne tako tendenciozno, kot je v svojem članku zapisal tovariš Srebrnjak.

Zadrudni dom res že nekaj časa ne odgovarja potrebam delovnih ljudi in občanov KS Zalog. Tega se zavedamo vsi, ki se s svojim volonterkim delom trudijo, da bi v naši KS dobili manjkajoče objekte družbenega standarda in preuredili zadrudni dom v ustrezen kulturni in družbeni center Zaloga. A kot drugje, se tudi tu srečujemo s pomanjkanjem finančnih sredstev. Nihče ne ponuja denarja, kot je zapisal M. Srebrnjak — to je verjetno vsakomur jasno, le piscu članka ne. Na žalost še nismo tako bogata družba, da bi denar ponujali, temveč se je treba za vsak dinar bojevati. Nešteto sestankov, usklajevanj mnenj, želja in možnosti je potrebnih za realizacijo načrtov.

Obnova zadrudnega doma je poleg VVZ v Zalogu prioritete naloge v našem srednjeročnem programu razvoja 1976—1980. Z delovnimi organizacijami na terenu smo podpisali dodatni samoupravni sporazum, tako da nam tudi združeno delo pomaga uredničevati srednjeročni program.

Toda vsa ta sredstva so premajhna za tako velik zalogaj, kot je rekonstrukcija zadrudnega

doma. Vedeti moramo, da imamo pri urejanju KS še veliko tekočih izdatkov, ki nam pridno praznijo blagajno, čeprav se trudimo, da bi vsak dinar uporabili kar najracionalneje. Za primer naj navedemo, da smo pri urejanju zelenic v KS z delovnimi akcijami v juniju in juliju prihranili ok. 90 starih milijonov. S temi akcijami nameravamo nadaljevati tudi v prihodnje, kajti poleg finančnih razlogov pomenijo le-te tudi uspešno obliko zblizevanja delovnih ljudi in občanov naše KS.

A naj se povrnemo k zadrudnemu domu. Od druge polovice leta 1977 do danes smo porabili 384.571 dinarjev za dela po planu rekonstrukcije, ki ga je sprejel odbor za rekonstrukcijo zadrudnega doma na seji 13. septembra lani. Ljubljanska kulturna skupnost je ta dela sofinancirala s 74.144 dinarji, vse drugo pa so bila sredstva KS. Nadaljnja dinamika rekonstrukcije zavisi od pritoka finančnih sredstev, katerih višino je brez projektno dokumentacije težko oceniti — popolnoma jasno je le, da gre za nekaj sto starih milijonov. Tudi tovariš Srebrnjak ima vse možnosti, da se kot krajan aktivno vključi v iskanje rešitev, namesto da s pisanjem omalovažuje delo tistih aktivistov, ki so že veliko pripomogli k razvoju KS in se trudijo, da bi rešili tudi ta problem.

Naj povemo, da že nekaj časa iščemo interese za najem prostorov v kleti in pritličju doma, ki bi z ureditvijo teh prostorov in sofinanciranjem skupnih naprav zmanjšali breme KS. Nekaj pro-

storov v domu pa zasedajo stanovalci, katerih tudi ne moremo izseliti, ne da bi jim nudili drugih ustreznih prostorov. Vemo pa, da stanarine še nekaj let ne bodo dosegle ekonomske višine. Vse to in še kup manjših problemov zavira hitrejšo akcijo pri sanaciji doma.

Vendar se trudimo in smo prepričani, da bomo zadrudni dom uredili tako, da bo postal kulturni in družbeni center Zaloga. Tovariš Srebrnjaku pa svetujemo, da se konstruktivno vključi v akcijo. Če ne drugega, bo v bodoče lahko objektivneje in celoviteje informiral javnost in mu ne bo treba razširjati uličnih novic.

V imenu samoupravnih organov KS Zalog

Sekretar KS
CVETO BAŠELJ

UREDNIŠTVO

ZRVŠ • ZRVŠ • ZRVŠ • ZRVŠ •

Razvitje prapora

Ob dnevu borca je občinska organizacija ZRVŠ slovesno razvila svoj prapor. Boter je bil Marjan Moškrič, ki ga je predal praporščaku občinske organizacije Ivanu Kolabiču.

To je tudi spodbuda za razvitje praporov v krajevnih organizacijah ZRVŠ. Odlikovani člani:

Za dolgoletno aktivno delo v vrstah ZRVŠ, v OZD in v KS ter za zasluge pri kretni obrambni sposobnosti so bili ob dnevu borca odlikovani z državnimi odlikovanji:

MARJAN LAVTAR z redom dela s srebrnim vencem, ANTON MATJAŽIČ, z redom za vojaške zasluge s srebrnimi meči, JOZE VATOVEC z redom za vojaške zasluge s srebrnimi meči, MARKO PAVŠIČ z redom za vojaške zasluge s srebrnimi meči in BOJAN FERTIN z redom za vojaške zasluge s srebrnimi meči.

Vsem odlikovancem iskreno čestitamo.

A. VLAHOVIČ

Razvijanje bratstva in enotnosti

Vsakoletna srečanja starešin ob dnevu borca so pomemben prispevek k razvijanju bratstva in enotnosti. Zato so deležna velike pozornosti v najširši jugoslovanski javnosti. Letošnje 8. srečanje je bilo v Sloveniji od 2. do 4. julija z zaključno slovesnostjo na osrednji proslavi dneva borca v Dobropolju. Naša občina je skupaj z Litijsko gostila 37 udeležencev tega srečanja iz tuzlanske regije (BiH).

Gostje so se med bivanjem pri nas najprej podali v spominski park na Urhu, kjer so pozorno prisluhnili razlagi Jožeta Vidica, potem pa so si ogledali Papirnico Vevče. Impresiviranost z Urha je v papirnici zamenjal živi interes za delovanje tovarne še posebej za delovanje samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij. To je povsem razumljivo, saj je bilo večje število gostov mlajših in aktivnih delavcev samoupravljavcev.

Razvoj občine jim je predstavil predsednik občinske skupščine Marjan Moškrič, delovanje organizacije ZRVŠ pa njen predsednik Franc Bavec. Srečanja so se udeležili tudi predstavniki občinskega komiteja ZK, občinskega sveta ZS, ZSMS, ZZB in drugi. Tako je bilo tudi v občini Litijska. Srečanje je potekalo v izredno prijateljskem ozračju, izmenjava izkušenj pa bo omogočila še boljše delovanje naših organizacij ZRVŠ.

Veličastna slovesnost v Dobropolju je še prispevala k nadaljevanju tradicij in poglobljanju velike in slavne NOB, kakor tudi k afirmaciji našega samoupravnega socializma, bratstva in enotnosti vseh naših narodov in narodnosti.

A. VLAHOVIČ

Udeleženci srečanja v Papirnici Vevče. — (Foto: arhiv ZRVŠ)

Trimesečni seminar

Medobčinsko študijsko središče Ljubljana je bilo kot delovna enota politične šole CK ZKS ustanovljeno 17. januarja letos s sklepom medobčinskega sveta ZKS Ljubljana in v soglasju z vsemi občinskimi konferencami ZKS, ki se združujejo v tem medobčinskem svetu. Že letos je uspešno organiziralo in izvedlo trimesečni seminar teorije in prakse marksizma za neposredne proizvajalce — člane ZKS.

Slušatelji trimesečnega seminarja iz občinskih organizacij ZKS Ljubljana-Šiška, Center, Vič-Rudnik, Moste-Polje, Domžale, Grosuplje, Kamnik in Logatec so z delom že končali.

Seminar je uspešno končalo 27 članov ZK.

Program seminarja obsega predmete: temelje filozofije marksizma, marksizem o družbi in zakonitostih njenega razvoja, ekonomska teorija

marksizma, zveze komunistov v samoupravni družbi, razvoj proizvajalnih sil in proizvajalnih odnosov v SFRJ ter družbeni izvor, organiziranost in funkcija samoupravljanja SFRJ.

Slušateljem, ki so z najboljšim uspehom končali seminar, bodo komiteji po dogovoru z njihovimi osnovnimi organizacijami ZK omogočili nadaljevanje študija na srednji politični šoli.

D. P.

Plakete ZKB NOV Jugoslavije

Konec julija so na slovesni seji republiškega odbora ZKB NOV Slovenije podelili tudi letošnje plakete ZKB NOV Jugoslavije posameznikom in organizacijam, ki so uspešno prenašale tradicije NOB med mlajše rodove in se aktivno vključile v boj za socialistično preobrazbo družbe na podlagi samoupravljanja in neuvrščene politike. Plaketo sta prejela tudi naša občana Jože Kačar iz Zaloga (posmrtno) in Francka Osenjak iz Most. Čestitkam se pridružuje tudi naše uredništvo.

Prisegam...

V vojašnici BRATSTVO IN ENOTNOST je bil 6. septembra svečani sprejem novih vojakov, ki so v navzočnosti mnogih gostov odločno zaprseglji, da bodo z vsemi močmi branili našo svobodo, samoupravno domovino in tako sledili svetlim zglede borcem NOB.

Nato so vojakom podelili orožje in začela se je zanje resna, odgovorna šola.

Na sliki: Generalpolkovnik Franc Tavčar-Rok pozdravlja novi rod vojakov.

Besedilo in slika: DUŠAN JEŽ